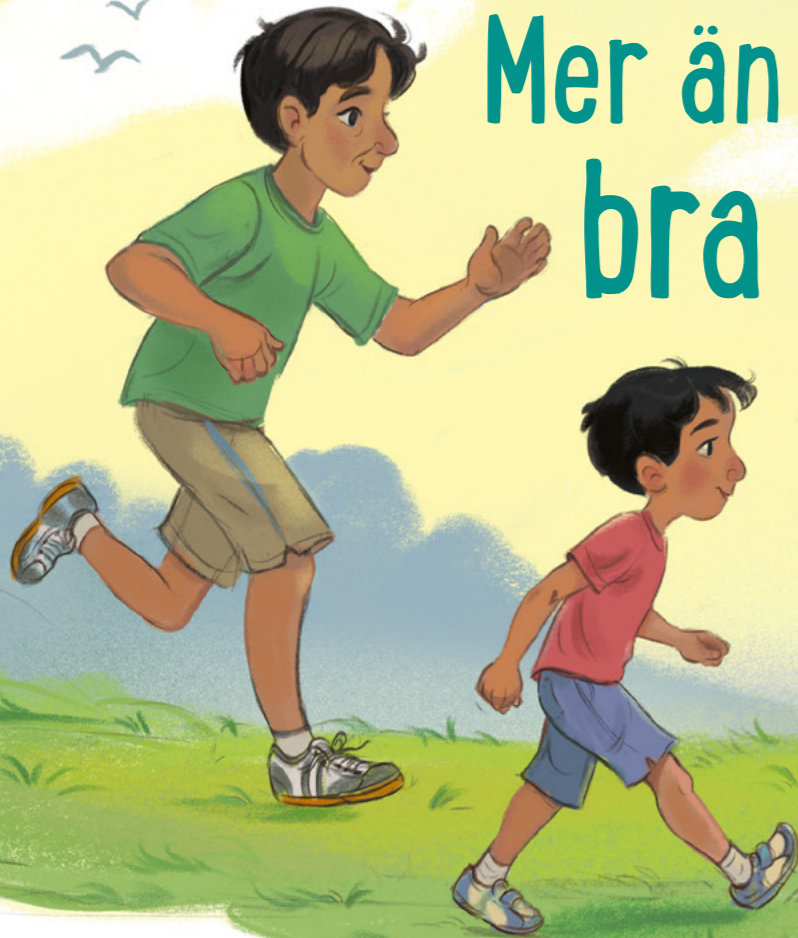

Mer än en bra träningsdag

Carolina Maldonado Leyes
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Bolivia.

Ismael log när han gick ut i solskenet. Han och papá var på väg till parken. Ismael bar sin fotboll och höll papás hand medan de gick. Ismael tyckte om att vara med papá – särskilt när de spelade fotboll!

När de kommit till parken såg Ismael sig omkring. En kvinna rensade ogräs i närheten av fotbollsplanen. En familj gick på gångbanan. Men ingen spelade fotboll på fotbollsplanen. Ismael och papá skulle få mycket plats att träna på!

"Är du redo att spela?" frågade papá.

"Ja!" Ismael sprang så fort han kunde ut på planen. Han gjorde sicksäckövningar, straffsparkar och hörnskott.

Papá sparkade bollen hårt. Den flög rakt över Ismaels huvud!

"Jag hämtar den", sa Ismael. Han sprang till hörnet av planen och plockade upp bollen. Han såg att kvinnan fortfarande grävde i jorden. Hon såg trött ut.

"Jag är målvakt nu", sa papá. "Se om du kan göra mål!"

Ismael sprang tillbaka och sparkade bollen mot målet. Papá sträckte ut handen för att stoppa den men missade precis.

"Måååååååååå!" skrek Ismael när bollen slog i nätet.

Snart hade det gått en hel timme. "Dags att gå hem", sa papá.

Ismael tittade tillbaka på kvinnan som rensade ogräs. *Att arbeta i solen är inte lika roligt som att spela fotboll*, tänkte han. Han ville muntra upp henne. Så fick han en idé.

"Papá, tycker du inte att den där kvinnan gör ett bra jobb?" frågade han.

"Vad då?" Papá tittade på kvinnan. "Aha, jo."

"Jag tycker vi ska gå och berätta det för henne!" sa Ismael.

"Men vi behöver skynda oss hem. Mamá väntar på oss", sa papá.

Ismael såg kvinnan torka sig i pannan. Känslan att behöva prata med henne blev starkare. "Det känns verkligen som om vi borde", sa han. Han tog papás hand och gick fram till henne.

"God morgon", sa Ismael och vinkade.

Kvinnan tittade inte upp. "Vad vill ni?"

Ismael märkte att hon inte var så glad. Men det hindrade honom inte. "Jag ville tala om för dig att du gör ett jättebra jobb!"

Den här gången tittade kvinnan upp på honom. Ismael log. "Tack för att du tar hand om parken!"

Kvinnan log tillbaka. "Tack", sa hon. Sedan blev hennes leende ännu större. "Tack så hemskt mycket."

Ismael kände sig glad när han gick hem med papá.

"Jag tror att det du sa var viktigt för henne", sa papá. "Jag är glad att du lyssnade på känslan du fick."

"Jag med." Ismael tänkte en stund. Sedan frågade han: "Tror du att det var den Helige Anden?"

Papá nickade. "Ibland ger den Helige Anden oss en tanke att hjälpa någon. Och det är precis vad du gjorde."

Ismael log brett. Det var bara en liten sak att prata med kvinnan, men han hade gjort hennes dag bättre. Att lyssna på den Helige Anden hade gjort hans dag bättre också! ●

